

**MAX
MODDERMAN**

HarperCollins

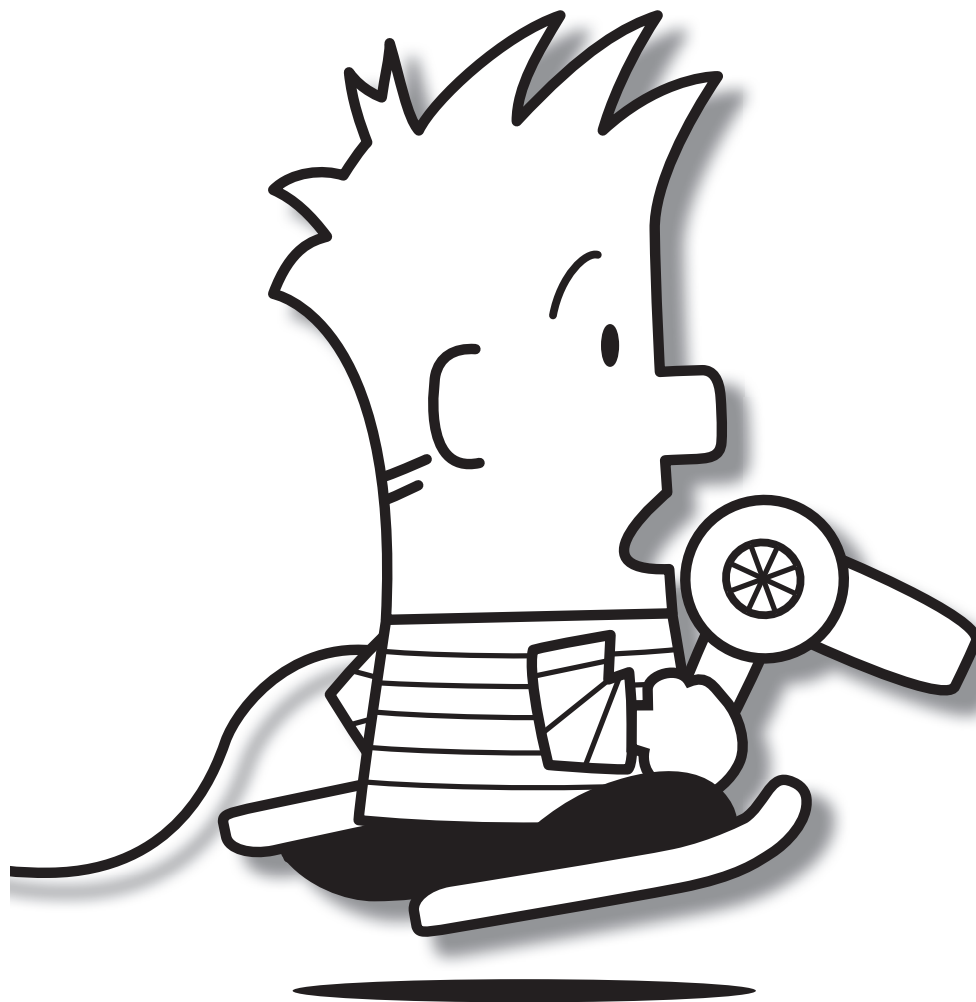
MAX MODDI

Beesten-
boel

**Geschreven en geïllustreerd
door Matt Stanton**

ERMAN

Voor het papieren boek is papier gebruikt dat onafhankelijk is gecertificeerd door FSC® om verantwoord bosbeheer te waarborgen.
Kijk voor meer informatie op www.harpercollins.co.uk/green

HarperCollins is een imprint van Uitgeverij HarperCollins Holland, Amsterdam.

Copyright © 2018 Beck & Matt Stanton Pty Ltd
Oorspronkelijke titel: *Funny Kid Get Licked*
Copyright Nederlandse vertaling: © 2020 HarperCollins Holland
Vertaling: Angélique Verheijen
Omslagontwerp: DPS Design & Prepress Studio
Omslagillustraties: Matt Stanton
Foto auteur: Jennifer Blau
Zetwerk: Mat-Zet B.V., Huizen
Druk: Pb Tisk, Czech Republic

ISBN 978 94 027 0509 6
ISBN 978 94 027 5955 6 (e-book)
NUR 282
Eerste druk mei 2020

Originele uitgave verschenen bij HarperCollinsChildren'sBooks, een divisie van HarperCollinsPublishers Australia Pty Limited.

HarperCollins Holland is een divisie van Harlequin Enterprises ULC.
® en ™ zijn handelsmerken die eigendom zijn van en gebruikt worden door de eigenaar van het handelsmerk en/of de licentienemer. Handelsmerken met ® zijn geregistreerd bij het United States Patent & Trademark Office en/of in andere landen.

www.harpercollins.nl

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Het e-book is beveiligd met zichtbare en onzichtbare watermerken en mag niet worden gekopieerd en/of verspreid.

Alle in dit verhaal voorkomende personen zijn ontleend aan de fantasie van de schrijver. Elke gelijkens met bestaande personen berust op toeval.

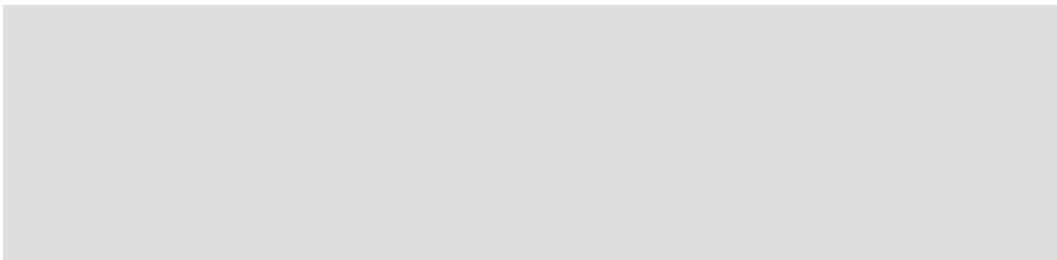
Denk na voor
je doortrekt!

Dat ding in de wc is misschien toevallig bruin, maar dat betekent NIET dat je het gelijk moet doortrekken.

Je weet toch hoe het werkt? 'Geel mag je laten liggen, bruin spoel je door.' En anders de kleine knop voor geel, de grote knop voor bruin.

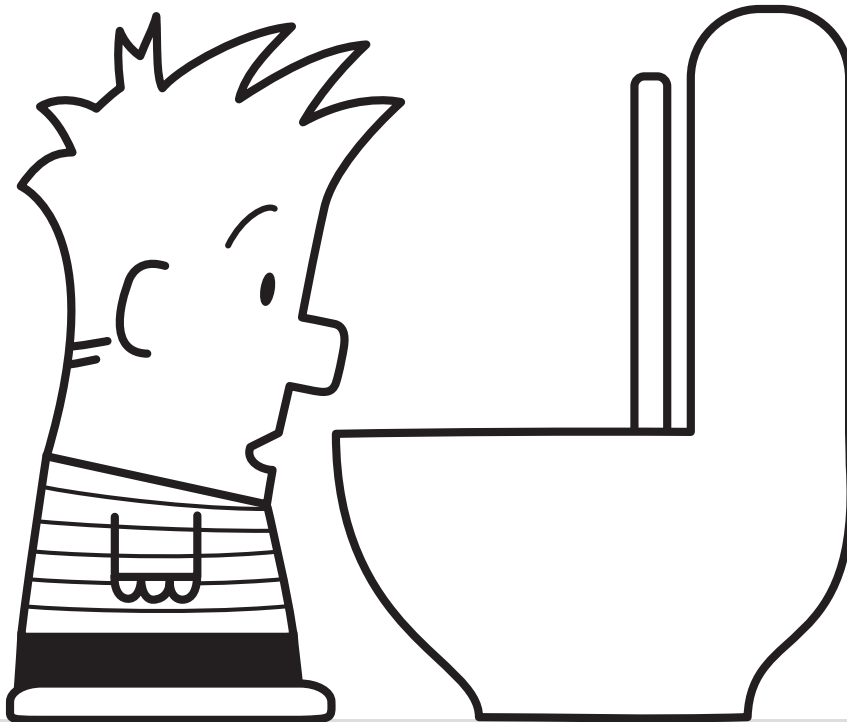
Bij sommige mensen zit er zelfs een sticker op de wc. Zo besparen ze water of zoiets. Nou, ik kan je dit vertellen: soms zijn er wel belangrijkere dingen dan een beetje water besparen. We hebben trouwens toch oceanen vol van dat spul.

Gelukkig heb je mij om uit te leggen hoe het zit.

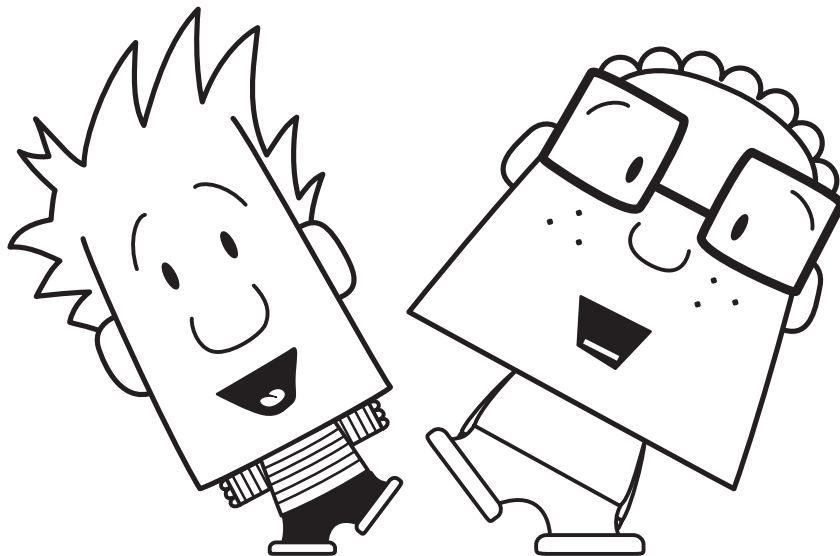

Dit is een Wijze Les van Max, meteen al in hoofdstuk 1:

IN BEPAALDE SITUATIES MOET JE IETS
NIET DOORSPOELEN OMDAT HET
TOEVALLIG BRUIN IS.

Om te beginnen, stel dat je toevallig een of andere zeldzame besmettelijke ziekte hebt. Je weet wel, zo'n virus waarvan je hoofd zo opzwelt dat je lichaam het niet meer kan dragen. Als je iedereen met dat virus besmet, dan is dat het einde van de wereld. De enige manier waarop de wetenschappers een medicijn kunnen vinden is door een... een poepmonster te nemen. Soms hebben de dokters dat nodig om de mensheid te kunnen redden. Je wilt toch niet dat de wereld vergaat omdat jij de laatste hoop voor de mensheid hebt doorgetrokken?

Of stel dat je per ongeluk de sleutel hebt ingeslikt van een kast met een miljoen erin. Er is maar één manier om die sleutel terug te krijgen, en dat is zeker niet door hem ‘door te spoelen’.

Het zou ook best kunnen dat een drol gevoel heeft. Heb je daar wel eens over nagedacht? De wetenschap weet nog lang niet hoe het universum precies in elkaar zit. Misschien is je drol bedroefd. Dat arme ding kan niet eens zwemmen. Was je echt van plan om een onschuldige, wanhopige drol te verdrinken, alleen omdat hij toevallig de verkeerde kleur heeft?

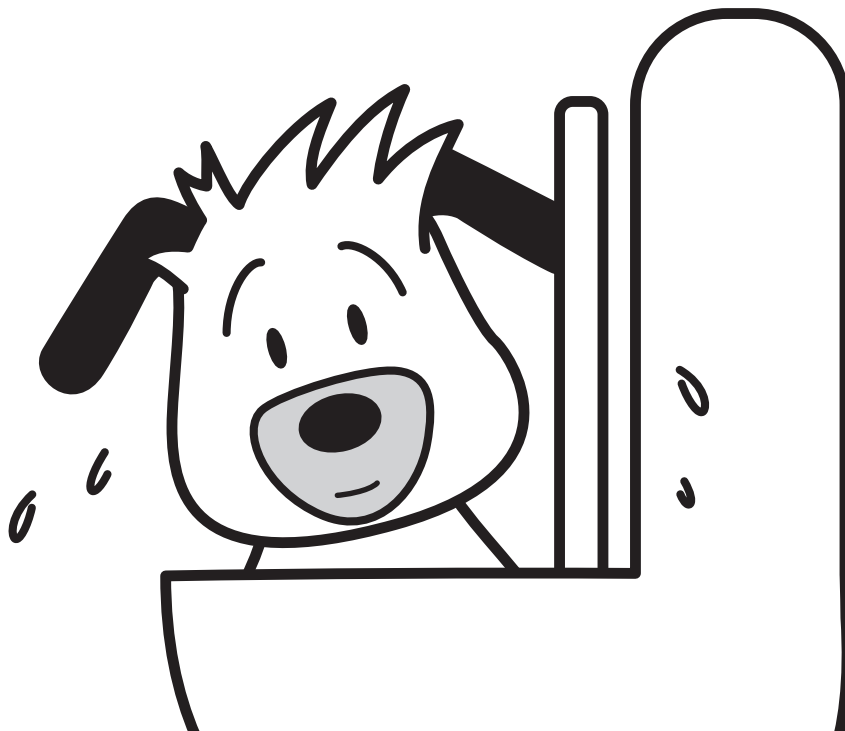
Snap je? Nadenken voor je doortrekt, mensen! Er zijn genoeg situaties waarin de regeltjes niet gelden. En dit zijn nog maar een paar voorbeelden die spontaan bij me opkwamen.

Op dit moment kijk ik namelijk neer op een bruin ding in de wc waarvan ik heel zeker weet dat je het niet moet doorspoelen.

Want het bruine ding in deze wc is... een puppy.

Ja, dat lees je goed.

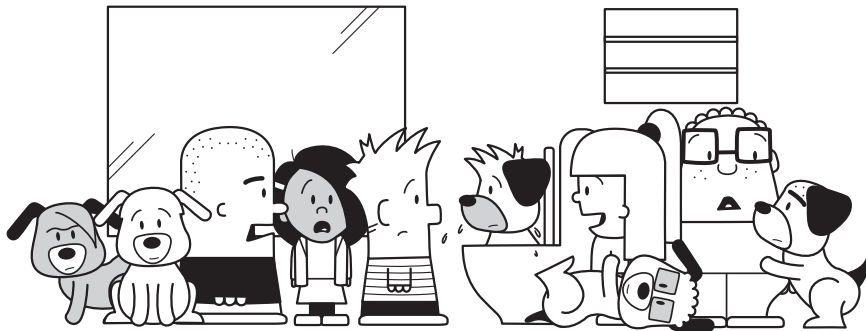
Er zit een bruine puppy in de pot.

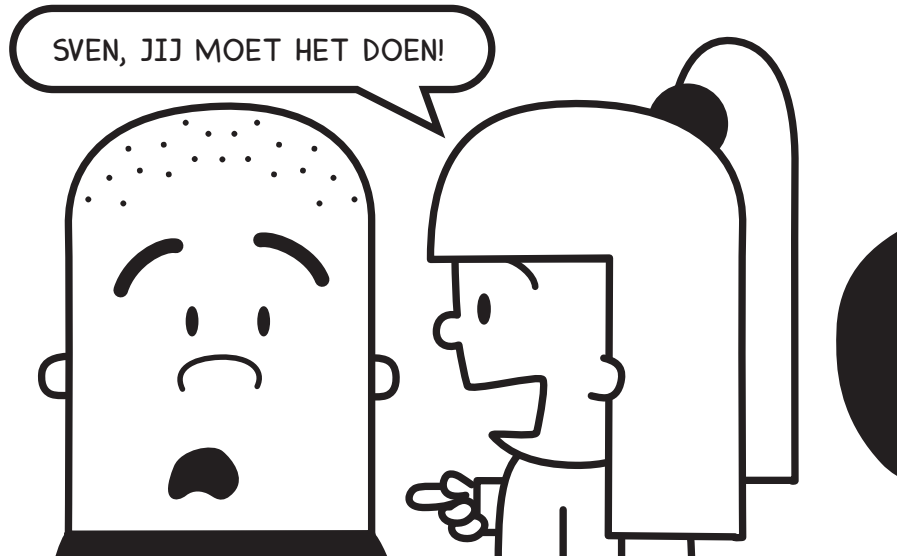
Hij heeft het daar best naar zijn zin. Hij wil er niet eens uit. Waarschijnlijk is het water lekker fris, een soort duik in het zwembad om even af te koelen. Als er iemand in het zwembad zou hebben geplast. Nou, eigenlijk...

De broertjes en zusjes van de puppy rennen over de vloer van de badkamer. Ze houden een race tussen onze benen. Even tellen. Yep, wij zijn met z'n vijven, en er zijn vijf puppy's.

We zitten met z'n allen in de overvolle badkamer van mijn vrienden Pip en Sven.

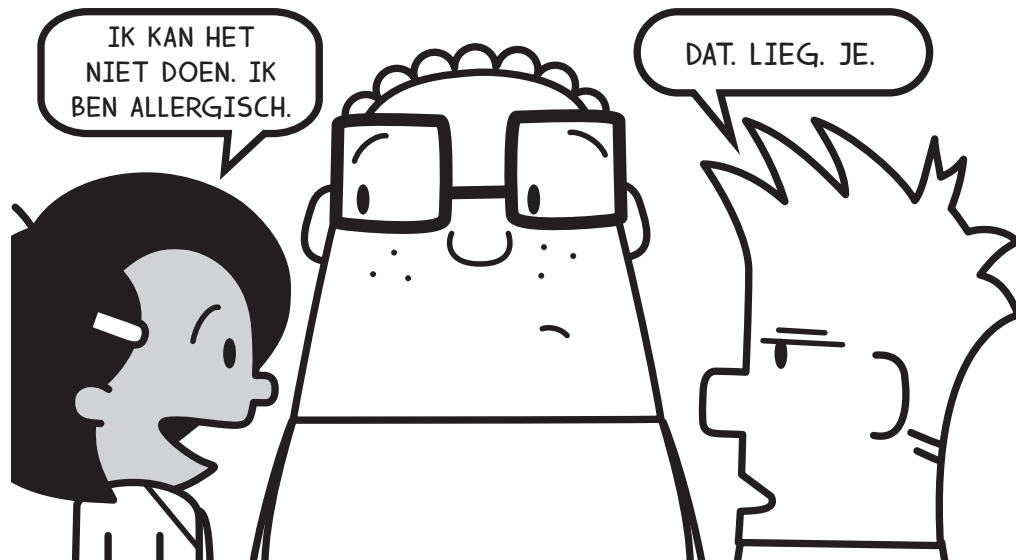
Niemand heeft zin om de puppy uit de wc-pot te halen.

Sven is Pips tweelingbroer, en hij begint al te kokhalzen bij het idee dat hij met zijn blote handen een natte bruine puppy uit de wc moet tillen.

‘Echt niet,’ zegt hij. ‘Het is net een drol. Een kronkelende drol met een staart. Ik haal hem er niet uit. Laat Bibi het maar doen.’

Bibi Nobel zet haar handen in haar zij en kijkt hem dreigend aan. Bibi Nobel is mijn aartsrivaal, en ze is nooit ver weg. Haar handen staan meestal in haar zij; dat noemt ze haar ‘powerhouding’. Ze is gewoon bang dat haar benen eraf vallen.

Het lukt Bibi vaak om onder de raarste dingen uit te komen, maar met die belachelijke smoes neem ik geen genoegen. Bovendien wil ik dolgraag zien dat ze haar handen in de wc steekt.

‘Jawel, Max!’ fluister-schreeuwt ze tegen me.

We moeten zachtjes doen, want de vader van Pip en Sven weet niet dat er vijf kinderen en vijf puppy’s in zijn badkamer zitten.

‘Waarom ga je dan niet niezen van al die andere honden?’ fluister-gil ik terug. ‘We zitten tot over onze oren in de puppy’s!’

‘Omdat ik niet allergisch ben voor honden, gek,’
snaauwt Bibi. ‘Ik ben allergisch voor bacillen.’

‘O, oké. Dus Pip en Sven maken volgens jou hun
wc niet goed schoon?’ zeg ik.

Sven trekt een vies gezicht. ‘Moet je een wc
schoonmaken?’

Een van de puppy’s trekt het wc-papier van de
rol.

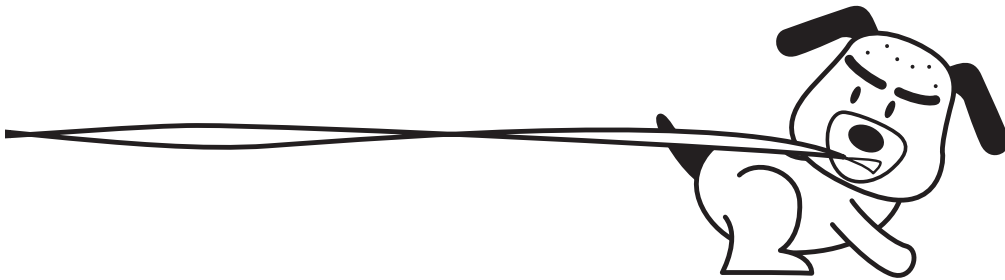
‘Bibi heeft een punt,’ zegt Hugo, die tot dit mo-
ment ongewoon stil is geweest. ‘Iedereen in dit huis
heeft met zijn billen op die wc gezeten.’

Niemand reageert op Hugo’s opmerking. We
hebben het veel te druk met denken aan blote billen
op de bril. Als ik zo naar de gezichten om me heen
kijk, stellen we ons allemaal de kont van de vader
van Pip en Sven voor. Gatver!

Ik kijk weer naar de puppy in de wc. Het lijkt wel of hij naar me glimlacht. Dan begint hij van het water in de pot te drinken.

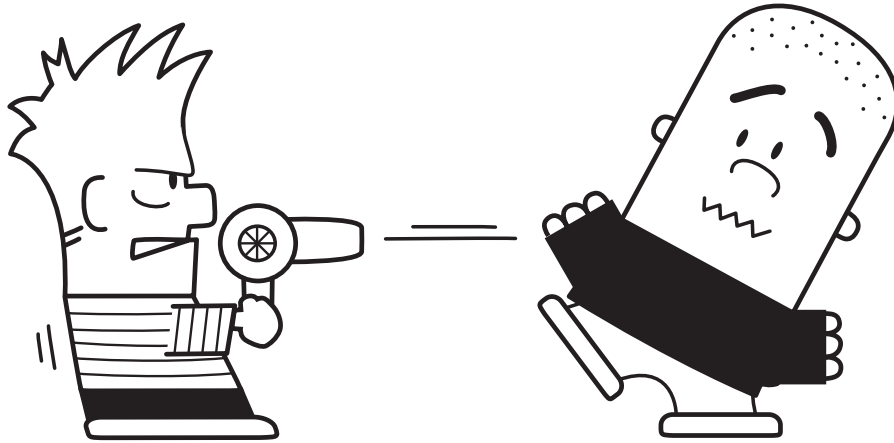
O, bah!

‘Iemand moet hem eruit pakken,’ zegt Pip. ‘Pap kan ieder moment naar boven komen, en die puppy’s moeten hier weg zijn voordat hij ze ziet!’

Het is vrijdagochtend. Een uur geleden hebben Pip en Sven mij, Bibi en Hugo gebeld. ‘Help, dit is een noodgeval,’ zeiden ze. ‘Kom hierheen voordat we naar school gaan.’

Ik nam aan dat Sven weer eens vastzat aan het vriesvak, dus ik ging er meteen met mams föhn op af om de ijspegels in zijn oksels te ontdooien.

Maar toen Hugo, Bibi en ik bij de villa van de tweeling aankwamen, ontdekten we dat ze met een heel ander probleem zaten.

Gisterenavond reed Pip op haar step door het steegje achter hun huis. Daar vond ze een kartonnen doos met vijf puppy's erin. Tot grote afschuw van Pip had iemand ze daar achtergelaten. Pip is zo'n type dat de wereld wil verbeteren. Ja, ik weet het. Suf!

Natuurlijk besloot Pip dat er niets anders op zat dan alle vijf de puppy's te adopteren. Sven en Pip droegen de doos naar de extra badkamer op de bo-

venverdieping. Hun huis heeft vier wc's, en dat is best raar omdat er maar drie mensen wonen. Ze moeten gasten uitnodigen als ze er iets aan willen hebben dat er zoveel mensen tegelijk kunnen plassen.

Op een of andere manier lukte het de tweeling om de puppy's naar boven te krijgen zonder dat hun vader het merkte. En dat was maar goed ook, want er was geen sprake van dat ze ook maar één hondje zouden mogen houden in zijn grote, dure huis. Laat staan vijf.

Toen ze vanochtend wakker werden, hadden de puppy's de kartonnen doos verscheurd. Ze waren helemaal uit hun dak gegaan in de badkamer. Hun vader was al beneden; hij bereidde zich in de woonkamer voor op een fotosessie voor een tijdschrift. En dat is een probleem.

'We moeten die vijf puppy's het huis uit krijgen zonder dat pap het ziet,' legt Pip nog maar eens uit.

‘Vijf hondjes. Wij zijn met z’n vijven. We smokkel-
len allemaal één puppy naar buiten.’

‘Hé, Pip, deze lijkt op jou,’ zegt Bibi. Ze tilt een
puppy op en houdt hem naast Pips hoofd. De pup-
py heeft dezelfde pony als zij.

‘En deze heeft iets weg van jou, Sven.’ Hugo wijst
naar een kalend hondje dat eruitziet alsof het snode
plannen heeft. ‘We noemen hem Svuppy.’

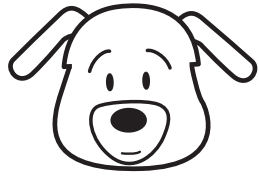
‘Deze is zo schattig en knuffelig,’ zegt Pip. ‘Net als
jij, Hugo!’ Ze geeft hem het hondje en hij wordt he-
lemaal roze.

‘Deze ziet er superslim uit, vinden jullie ook niet?’
Bibi houdt een hondje naast haar gezicht en knip-
oogt. ‘Duidelijk een Buppy.’

Ze draaien zich allemaal om naar mij.

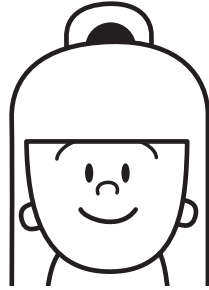
‘Er is nog maar één puppy over, Max,’ zegt Bibi.

We kijken allemaal naar het vrolijke hondje in de
pot. Hij is zo nat van het wc-water dat de vacht op
zijn kop in stekels overeind staat. Hij steekt zijn
tong uit.

Pippy

=

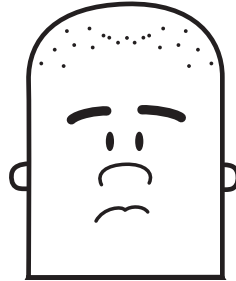

Pip

Svuppy

=

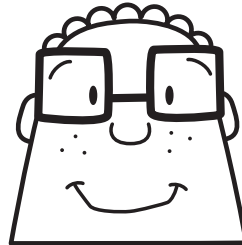

Sven

Huppy

=

Hugo

Buppy

=

Bibi

‘O, kijk, Max,’ zegt Bibi. ‘Die in de wc lijkt sprekend op jou. Muppy, de grappigste van de pot!’

Ik staar mijn grijnzende vrienden vol afschuw aan.

‘Het is je lot, Max,’ zegt Pip. ‘Muppy is helemaal voor jou. Kom, we gaan.’

Het is toch niet ‘geel mag je laten liggen, BRUIN TIL JE OP’?

Grrrrrr...

